

KSSK 1000 yleisohje	2
KSSK 1000 Allmänna anvisningar	3
KSSK 1000 Общие инструкции	5

KSSK 1000 yleisohje

KÄYTTÖTARKOITUS

Kermansavi-savusaunan kiuas on tarkoitettu perinteisiin (15–30 m³) suomalaistyyppisiin savusaunoihin, joissa ei ole savuhormia, vaan savu poistuu saunahuoneesta ”räppänän” kautta.

PALOTURVALLISUUS

Ennen kiukaan asennusta täytyy varmistaa paloturvallisuus, sillä perinteiset savusaunat palavat herkästi. Kiukaan perustuksen on oltava palamaton, suora ja riittävän luja. Kiukaan lähelle tulevat seinät on palosuojaettava asianmukaisesti. Paras palosuoja on muurattu ja rapattu 12...15 cm paksu palomuuuri. Myös kattoon tarvitaan vähintään kaksinkertainen palosuojaus huomattavasti kiuasta suuremmalle alalle. Pystytyspiirustusten sivuilla 2...3 on esitetty joitakin suositeltavia palosuojarakenteita.

Turvallinen etäisyys suojaamattomaan seinään on yli metri, joten käytännössä kiukaan kokosuosituksen mukaisessa saunassa on oltava suojarakenteet.

Palovaaran takia ei savusaunan kiukaan suuaukkoa koskaan tulisi sijoittaa saunan ulkopuolelle, sillä ulkoa lämmitettäessä varsinkin kokemattomalta lämmittäjältä jää seuraamatta saunan todellisen sisälämpötilan kehitys ja muut olosuhteet.

Katon suojaus on tehtävä erityisen huolellisesti, sillä kaasujen lämpötila voi kiukaan päällä olla hetkellisesti paljonkin yli 700 astetta. Siksi on tärkeää varmistaa seinän ja katon palosuojausten välisen sauman tiiviys ja eristävyys hirsirakennuksen liikkueissa ja painuessa. Huomaa myös katon suojauksen riittävä laajuus erityisesti räppänän suuntaan. (Muualla 500 mm, räppänän suunnassa 700...800 mm).

ILMANVAIHTO

Nykyiset jätevesien kokoamismääräykset vaikeuttavat perinteisen tuulettuvan alapohjan ja harvalaudoitettun lattian rakentamista, mutta on syytä varmistua siitä, että kiuas saa riittävästi paloilmaa. Suositus on n. 500 cm² esteetön aukko tai aukotus.

Savujen poistoon tarvitaan suljettava ja säädettävä (esim. liuku-luukku-)räppänä, jonka vapaan aukon tulee olla vähintään 1000 cm². Räppänä tulee sijoittaa katonrajaan riittävän kauas (vähintään 1,5 m) kiukaasta, jotta savukaasut ehtivät jäähtyä ja mahdolliset kipinät sammua ennen joutumistaan räppänän voimakkaaseen virtaukseen.

KIUKAAN ASENNUS

Kiukaan mukana toimitetaan pystytyspiirustukset. Niihin kannattaa tutustua huolellisesti ennen asennusta.

Ulkokehäelementit KXC 289 A/B ja KXC 282 liimataan saneerauslaastilla KXD317. Saneerauslaastia laitetaan noin pikkusorimen paksuinen nauha pursotinpussilla elementin saumaan (katso pystytyspiirustus sivu 4). Päälle tuleva elementti naputellaan kumivasaralla, niin että muodostuu ns. nollasauma.

Varmistetaan, että sisärungon ja ulkorungon ilmaväli on laastista puhdas. Kiinnityslaastin tahriintumista ulkopintaan on vältettävä, koska erivärinen laasti värjää ulkopinnan helposti kirjavaksi. Sisärunko ladotaan ilman laastia. Sisärungossa käytetään siteenä KDX 181 teräspantoja (katso pystytyspiirustus sivut 7 ja 8).

KIUASKIVIEN LADONTA

Ennen ladontaa kivet pestään lämpimällä vedellä ja harjalla.

Tässä ohjeessa mainitut kivien painot on saatu oliiviniikivillä. Kiviladelmiaan on käytetty kolmea eri kivikokoa seuraavasti:
Ø 200 mm, määrä n. 130 kg
Ø 100 – 150 mm, määrä n.130 kg
Ø 50 –100 mm, määrä n. 40 kg
(katso pystytyspiirustus sivu 12.)

Kiuaskivien kokonaismäärä voi vaihdella 270–300 kg:n välillä. Alimmaisiksi ladotaan suurimmat kivet niin, että pohjalla olevat tulikanavat jäävät avoimiksi. Niitä ei saa tukkia kivillä (katso pystytyspiirustus sivu 10). Latomista jatketaan toiseksi suurimmilla kivillä ja päällimmäiseksi ladotaan pienimmät kivet.

Ladelmä tehdään niin, että keskiosa on tiiviimpi kuin reunat. Samalla kivet tulisi asetella niin, että ne ohjaavat kohoavia liekkejä tasaisesti koko kivitilan alueelle.

Normaalitapauksessa valmis ladelmä voi olla reunoiltaan vähän yli kiukaan reunojen ja keskeltä n. 10 cm korkeampi. Jos saunojia on yleensä paljon, ja halutaan saunoa pitkään, voi kivimäärää ja ladelman tiheyttä lisätä, mutta tällöin kylpyajan lisäksi myös lämmitysaika pitenee.

Ladelmä on onnistunut, kun ensimmäisen täyden pesällisen jälkeen lisättyjen puiden kunnolla sytyttyä (n. 5 min) liekkien kärjet pilkistelevät kivien välistä yltympäriinsä kiukaan reunoilla. Kannattaa jättää 5...10 pientä kiuaskiveä asentamatta ja tukkia niillä lämmitysvaiheessa paljastuvat isompien liekkien reiät latomuksessa.

Kiuaskivien ladelmä tiivistyy vähitellen lämmitysten myötä ja se on syytä tehdä kokonaan uudestaan n. 50 lämmityskerran jälkeen tai ainakin kerran vuodessa. Samalla on syytä vaihtaa pehmenneet ja pahasti halkeilleet kivet uusiin.

KÄYTTÖOHJEITA

SISÄÄNAJO

Kiukaasta on kokoamisen jälkeen kuivatettava 1...2 päivää ennen lämmitystä, että ulkorungossa käytetty saneerauslaasti ehtii kuivua. Sisäänlämmitys tehdään pesällisellä kuivaa puuta, mielellään käyttäen leppää. Näin elementeissä oleva ylimääräinen vesi saadaan poistumaan. Seuraavana päivänä voidaan suorittaa normaali lämmitys.

LÄMMITYS

Lämmitysaika on noin 2,5...3 tuntia. Polttopuiksi suositellaan n. 0,5 m pitkää kuivaa leppähalkoa, joka antaa parhaat aromit ja vähän nokea.

Lado ensin pesä puolilleen kuivia puuta. Järjestä sitten pesän yläosaan haloista V-muotoinen ura, johon ladot sytykkeitä ja pieniä sytytyspuita ja niiden päälle pari vähän isompaa puuta (katso

pystytyspiirustus sivu 13). Rakenna sytytyspanos niin, että varsinainen syttyminen tapahtuu tulipesän peräosassa. Tällöin puiden palaminen etenee ylhäältä alas ja takaa eteen. Tämä varmistaa riittävän hapen saannin koko prosessin ajan, ja palamistulos on sekä paremmin lämmittävä että huomattavasti puhtaampi kuin puut perinteisesti alta sytytettäessä.

Puiden lisäys on syytä tehdä, kun pesällinen on palanut noin puolelleen eli 20...30 min sytytyksestä. Lisäyksessä kiuas savuttaa hetken runsaasti, mutta jo noin 10...15 min kuluttua savu on hälvennyt. Tällöin voi viimeisen lisäyksen jälkeen pienentää räppänä puoleen. Se edistää saunan seinien lämpenemistä.

Kun viimeinen lisäys on tehty, ja se on palanut hiillokseksi, kannattaa hiillos kohentaa, ja kerätä hiilet arinoiden keskiosalle pois reunoilta, ja nurkista. Räppänäkin voi pienentää 1/4 asentoon (talvella jopa 1/8 asentoon), koska kaasujen muodostus on enää vähäistä.

Kun hiillos on palanut kutakuinkin loppuun, suljetaan suuluukku huolellisesti (katso pystytyspiirustusten kansikuva), harjataan puiden roskat lattialta, avataan räppänä ½ asentoon ja valellaan kiukaalle 1...2 l vettä (häkälölyt). Häkälöly vaihtaa tehokkaasti saunan ilman ja pölläyttää kivien väliin jääneen lentotuhkan ulos. Räppänen voi sulkea 3 minuutin kuluttua ja sauna on kylpyvalmis.

KÄYTTÖVINKKEJÄ

ARINAT JA TUHKAT

Kiukaassa on kaksi valurautaista arinaa tyyppiä SVT D030. Arinat kuluvat käytössä, vääntyilevät ja katkeilevat, joten niitä on vaihdettava silloin tällöin.

Tuhkatila on syytä tyhjentää viimeistään kun se on puolillaan. Tuhka ei koskaan saisi koskettaa rakoarinaa, joka ilmanvaihdon puuttuessa saattaa jopa sulaa. Tuhka tulee säilyttää ja käsitellä vain palamattomissa kannellisissa astioissa, sillä hehkuva hiili voi kyteä tuhassa jopa viikon.

Savusaunan ikkuna nokeentuu saunaa käytettäessä. Vaalealla tuhkalla ja kostealla rievulla pyyhkimällä se puhdistuu hetkessä.

KITKU

Kosteat polttopuut, alilämmittäminen tai riittämätön ilman saanti tulipesään voivat kerryttää kivien pinnalle terva-aineita, jolloin saunottaessa esiintyy kitkua eli silmien ja kurkun kirvelyä.

Kiukaan kannalta lämmitys on ollut sopiva, kun päällimmäiset kivet ovat alapuoleltaan noettomia. Silloin ne ovat lämmityksen aikana käväisseet punahehkussa, eikä kitkua aiheuttavia terva-aineita pääse kertymään kivien pinnalle.

TUPLARÄPPÄNÄ

Jos savusaunaa käytetään paljon talviaikaan ja rakennus on muuten melko tiivis, voi kylpyaikaa helposti lisätä ns. tuplaräppänällä. Tehdään esimerkiksi kahvallinen puulevy, joka työnnetään saunan puolelta liukuluukulla suljettavan aukon perälle, jolloin saadaan aikaan samantapainen eristysefekti kuin kaksinkertaisella ikkunalasilla.

LOPUKSI

Savusaunan lämmitys on jalo taito, jonka oppii vain harjoittelemalla. Se on kuitenkin arvokas taito, joka tuottaa suuren nautinnon kaikille saunasi käyttäjille.

KSSK 1000 Allmänna anvisningar

ANVÄNDNINGSSYFTE

Kermansavi-rökbastuugnen är avsedd för traditionella finska rökbastun (15–30 m³) som saknar skorsten. Röken avlägsnas genom en rökglugg.

BRANDSÄKERHET

Innan bastuugnen monteras skall brandsäkerheten säkerställas eftersom en traditionell rökbastu lätt fattar eld. Bastu-ugnens fundament skall vara eldfast, rak och tillräckligt hållfast. Väggarna nära bastuugnen skall brandskyddas ändamålsenligt. Det bästa brandskyddet är en murad och rappad 12...15 cm tjock brandmur. Även i taket krävs minst dubbelt brandskydd för en area som är betydligt större än bastuugnen. På sidorna 2...3 i monteringsritningen presenteras vissa rekommenderade brandskydds-konstruktioner.

Ett säkert avstånd till en oskyddad vägg är över en meter långt, och således skall en bastu som är förenlig med bastuugnens storleksrekommendation ha skyddskonstruktioner.

På grund av brandrisken får rökbastuugnens mynning aldrig placeras utanför bastun eftersom i synnerhet en oerfaren då inte kan följa med utvecklingen av den verkliga innertemperaturen i bastun och andra förhållanden.

Taket skall skyddas särskilt omsorgsfullt, eftersom gasernas temperatur ovanför bastuugnen temporärt kan stiga betydligt över 700 grader. Därför är det viktigt att försäkra sig om att fogen mellan väggens och takets brandskydd hålls tät och isolerad då timmerbyggnaden lever och trycks ner. Observera också att brandskyddet i taket skall vara tillräckligt stort i synnerhet mot rök-gluggen (500 mm i andra riktningar, 700...800 mm i rökgluggens riktning).

VENTILATION

Gällande bestämmelser för samling av avloppsvatten gör det svårare att bygga ett traditionellt ventilerat bottenbjälklag och golv med glesa bräden, men det är skäl att se till att bastuug-

nen får tillräckligt med förbränningsluft. Enligt rekommendation skall bastun förses med en fri öppning eller öppningar på ca 500 cm². För avlägsning av rök behövs en stäng- och reglerbar rökglugg (t.ex. skjutlucka), med en fri öppning på minst 1000 cm². Rökgluggen skall placeras vid taket tillräckligt långt bort (minst 1,5 m) från bastuugnen, så att rökgaserna hinner kylas ner och eventuella gnistor slockna innan de hamnar i rökgluggens kraftiga strömning.

MONTERING AV BASTUUGNEN

Monteringsanvisningar levereras med bastuugnen. Det lönar sig att bekanta sig noggrant med dem före monteringen.

De yttre elementen KXC 289 A/B och KXC 282 limmas med saneringsmurbruk KXD317. Man sprutar ett ca lillfingertjockt lager av saneringsmurbruk med en spritspåse i elementets fog (se monteringsritningen s. 4). Elementet som kommer på knackas på plats med en gummihammare så att det bildas en s.k. nollfog.

Kontrollera att luftmellanrummet mellan den inre och yttre stommen är fritt från murbruk. Undvik att fästmassa hamnar på utsidan eftersom fästmassan lätt färgar utsidan. Den inre stommen monteras utan murbruk. Den inre stommen binds ihop med KDX 181 stålband (se monteringsritningen s. 7 och 8).

BASTUUGNSSTENARNAS PLACERING

Innan stenarna placeras i bastuugnen ska de tvättas med varmt vatten och borste.

Stenarnas vikt i denna instruktion gäller för olivinstenar. Stenarna är av tre olika storlekar på följande sätt:

- Ø 200 mm, mängd ca 130 kg
 - Ø 100 – 150 mm, mängd ca 130 kg
 - Ø 50 -100 mm, mängd ca 40 kg
- (se monteringsanvisningen s. 12.)

Den totala mängden bastuugnsstenar kan variera mellan 270–300 kg.

De största stenarna placeras nederst så att eldkanalerna i botten förblir öppna. De får inte täppas med stenar (se monteringsritningen s. 10). Därefter radas de näst största stenarna och till sist de minsta stenarna.

Stenarna placeras så att mittpartiet är tätare än kanterna. Stenarna skall också placeras så att lågorna riktar sig jämnt till hela stenytan.

I normala fall kan stenarna ligga något högre än bastuugnens kanter och i mitten ca 10 cm högre. Om antalet bastubadare i allmänhet är stort och om man vill bada länge kan antalet stenar och deras täthet utökas, men då tar det också längre tid att elda bastun.

Placeringen av stenarna är lyckad om lågorna efter att den första vedsatsen tänts ordentligt (efter ca 5 min) sticker upp mellan stenarna kring hela bastuugnens kanter. Det lönar sig att låta bli att placera 5...10 små bastuugnsstenar för att täppa till hål genom vilka de största lågorna slår upp.

Bastuugnsstenarna lägger sig tätare ju mer ugnen eldas, och det lönar sig att rada om stenarna efter ca 50 eldningar eller minst en gång om året. Samtidigt lönar det sig att byta uppmjukade eller spruckna stenar mot nya.

BRUKSANVISNING

INKÖRNING

Efter monteringen skall bastuugnen få torka i 1...2 dagar innan den eldas, så att saneringsmurbruket i den yttre stommen hinner torka. Inkörningen görs med en famn torr ved, helst al. Då avdunstar överloppsvattnet i elementen. Följande dag kan ugnen eldas normalt.

ELDNING

Eldningstiden är ca 2,5 till 3 timmar. Som bränsle rekommenderas ca 0,5 m lång alved, som ger de bästa aromerna och lite sot.

Rada först halva mängden torr ved i ugnen. Gör sedan en V-formad skåra i övre delen av brasan och placera tändsatsen och små vedträn i den samt några större vedträn på dem (se monteringsritningen s. 13). Bygg tändsatsen så att den egentliga tändningen sker i eldstadens bakre del. Då brinner veden uppifrån ned och bakifrån fram. Detta garanterar en tillräcklig syretillförsel under hela processen, och förbränningsresultatet ger en bättre och betydligt renare värme än när veden på traditionellt vis tänds underifrån.

Det är skäl att fylla på brasan när ca hälften av vedsatsen brunnit ner, dvs. 20...30 min från tändningen. Ugnen ryker kraftigt en stund efter påfyllningen men slutar redan efter ca 10...15 min. Därefter kan man efter den sista påfyllningen minska rökgluggens öppning med ca hälften. Då värms bastuns väggar snabbare upp.

När den sista vedsatsen brunnit ner till glöd lönar det sig att sätta fart på glöden och samla kolen till mitten av rostret bort från kanterna och hörnen. Rökgluggen kan stängas i läge 1/4 (på vintertill till rentav läget 1/8), eftersom gasbildningen är liten.

När glöden nästan brunnit ner stängs luckan omsorgsfullt (se pärmbilden på monteringsritningen), skräpet borstas från golvet, rökgluggen öppnas i läge 1/2 och 1...2 l vatten kastas på bastuugnen (osbad). Osbadet byter effektivt luften i bastun och avlägsnar flygaskan mellan stenarna. Rökgluggen kan stängas efter 3 minuter varefter bastun är klar för bad.

ANVÄNDNINGSTIPS

ROSTER OCH ASKA

Bastuugnen har två gjutjärnsroster av typen SVT D030. Rostren slits med tiden, de böjs och bryts och därför måste de bytas regelbundet.

Asklådan skall tömmas senast när den är halvfull. Askan får inte beröra rostret som i brist på luftcirkulation rentav kan smälta. Aska skall förvaras och hanteras endast i obrännbara lockförsedda kärl, eftersom kol kan glöda i aska i en vecka.

Rökbastuns fönster blir sotigt när bastun används. Det rengörs på ett ögonblick när man torkar av det med en fuktig trasa doppad i ljus aska.

OS

Fuktig ved, för svag eldning eller otillräcklig lufttillförsel till eldstaden kan förorsaka att tjärämnen bildas på bastustenarna som kan ge upphov till os, dvs. sveda i ögon och hals när man badar.

Med tanke på bastuugnen är eldningen lagom om de översta stenarna är sotfria på undre sidan. Då har de rödglödgets undereldningen, vilket gör att inga osförorsakande tjärämnen bildas på stenarnas yta.

DUBBEL RÖKGLUGG

Om rökbastun används ofta under vintern och byggnaden är rätt tät, kan man lätt förlänga badtiden med en så kallad dubbel rökglugg. Man kan t.ex. montera en skjutbar träskiva med handtag inne i bastun på rökgluggen. Den ger en liknande isoleringseffekt som dubbelt fönsterglas.

AVSLUTNINGSVIS

Att värma rökbastu är en ädel konst som man bara lär sig genom försök och misstag. Det är dock en värdefull konst som skänker stor njutning till alla som använder din bastu.

KSSK 1000 Общие инструкции

ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ

Каменка Kermansavi для бани по-черному предназначена для традиционных финских бань по-черному небольших размеров (15-30 м), в которых отсутствует дымоход, а дым выходит, например, через отдушину в стене.

ПРОТИВОПОЖАРНАЯ БЕЗОПАСНОСТЬ

Перед установкой каменки необходимо убедиться в соблюдении правил пожарной безопасности, так как именно в традиционных банях, топящихся по-черному, пожары возникают с особой легкостью. Основание под каменкой должно быть огнеупорным, ровным и достаточно прочным. Стены вблизи каменки должны быть защищены от возгорания в соответствии с требованиями противопожарной безопасности. Оптимальная противопожарная защита – сложенная из кирпича и оштукатуренная огнеупорная стенка толщиной 12-15 см. Кроме того, необходимо покрыть, по меньшей мере, двухслойной огнеупорной защитой пространство на потолке размером, заметно превосходящим величину каменки. На страницах 2-3 инструкции по установке приведены примеры некоторых рекомендуемых огнеупорных конструкций.

Безопасное расстояние до незащищенных поверхностей должно превышать метр, поэтому на практике, исходя из рекомендаций по размерам сауны для каменки данной модели, вся сауна должна быть обеспечена огнеустойчивыми конструкциями.

Из-за опасности возгорания топочное отверстие не следует размещать с внешней стороны сауны, так как неопытный истопник, растапливая каменку снаружи, может не уследить за развитием температуры и других факторов внутри самой сауны.

Противопожарная защита потолка должна быть выполнена с особенной тщательностью, так как температура газов над каменкой может в отдельные моменты превышать 700 градусов. Поэтому необходимо обеспечить герметичность стыков и изоляцию потолочной и стеновой огнеупорных панелей с учетом усадки и подвижности бревенчатой постройки. Нужно обратить внимание также на достаточный размер потолочной изоляции, особенно в направлении отдушины (параллельно отдушине 700 – 800 мм, в остальных местах 500 мм).

ВЕНТИЛЯЦИЯ

Современные нормы и правила по сбору сточных вод заметно затрудняют строительство традиционного вентилируемого фундамента и неплотно уложенного деревянного пола, однако,

необходимо обеспечить каменке достаточный доступ воздуха для горения. Рекомендуется обеспечить наличие сквозного отверстия или перемежных отверстий площадью 500 см². Для отвода дыма необходимо установить в месте, позволяющем беспрепятственное движение дыма, отдушину с регулируемой задвижкой (например, подвижная крышка) и со световым проемом не менее 1000 см². Отдушина должна располагаться на стыке стены и потолка и на достаточном удалении от каменки (не менее 1,5 м) с тем, чтобы дымные газы успевали остыть, а случайные искры погаснуть, до того, как они попадут в мощный воздушный поток, создаваемый отдушиной.

МОНТАЖ КАМЕНКИ

С каменкой поставляются инструкции по монтажу. Перед началом монтажных работ мы рекомендуем тщательно ознакомиться с ними.

Внешние элементы стен КХС 289 А/В и КХС 282 скрепляются раствором для ремонтно-строительных работ КХД317. Раствор для ремонтно-строительных работ выдавливается из экструдера полосой толщиной примерно в мизинец в точке прохождения шва элемента (см. рисунок на стр. 4 инструкции по монтажу). Элемент, укладываемый сверху, подгоняется на место резиновым молотком до тех пор, пока не будет достигнут плотный шов без видимых зазоров.

Между внутренним и внешним каркасами не должно оставаться остатков раствора. Необходимо следить за тем, чтобы раствор не попадал на внешнюю поверхность каменки, так как он может оставить на поверхности заметные пятна.

Внутренний каркас каменки укладывается без применения раствора. При монтаже внутреннего каркаса в качестве крепежа применяются стальные обода КДХ 181 (см. монтажные чертежи на стр. 7 и 8).

УКЛАДКА КАМНЕЙ ДЛЯ КАМЕНКИ

Перед укладкой камни должны быть вымыты щеткой в теплой воде.

Вес камней в этой инструкции рассчитан с учетом использования оливкового камня. При укладке использовались камни трех размеров в следующем количестве:

Ø 200 мм, общее количество около 130 кг.

Ø 100 – 150 мм, общее количество около 130 кг.

Ø 50 - 100 мм, общее количество около 40 кг.

(см. чертеж на стр. 12 инструкции по монтажу).

Общий вес камней каменки может варьироваться в пределах 270-300 кг.

В нижний ряд укладываются самые крупные камни таким образом, чтобы каналы горения на дне оставались свободными. Их нельзя перекрывать камнями (см. чертеж на стр. 10 Инструкции по монтажу). Укладка продолжается с использованием средних по размеру камней, и в последнюю очередь укладываются самые мелкие камни.

Укладка производится таким образом, чтобы центр был выложен более плотно, чем края. Камни должны быть выложены так, чтобы они равномерно проводили поднимающиеся языки пламени.

При правильной укладке камни по бокам немного выше краев каменки, в то время как в центре - выше на 10 см. Если сауной пользуется много людей, то, для удлинения банного времени можно увеличить количество камней на каменке и плотность их укладки, однако, в этом случае, с увеличением времени, отведенного на пребывание в парилке, увеличится и продолжительность растопки протапливания.

Укладку можно считать удачной, если после первой полной закладки подкинутые дрова хорошо зашлись пламенем (около 5 мин.), и по краям каменки между камнями стали повсюду слегка пробиваться язычки пламени. При укладке нужно оставить 5 – 10 камней с той целью, чтобы закрывать ими промежутки, из которых во время топки пробиваются более крупные языки пламени.

Постепенно за счет топок укладка камней станет более плотной, поэтому камни необходимо разбирать и заново укладывать после 50 топок, но не реже раза в год. При этом удаляются крошащиеся и расколовшиеся камни.

ИНСТРУКЦИИ ПО ЭКСПЛУАТАЦИИ

ВВОД В ЭКСПЛУАТАЦИЮ

После монтажа, но до укладки камней, каменка должна один-два дня находиться на просушке до полного высыхания раствора, применявшегося для кладки внешнего каркаса. Для вводной растопки используется одна полная закладка сухих дров. Для этого лучше всего подходит ольха. Вводная растопка позволяет испарением удалить излишки воды в элементах. На следующий день можно произвести нормальный прогрев каменки.

ТОПКА

Время топки каменки может быть 2,5 – 3 часа. В качестве дров рекомендуется применять сухие поленья длиной 0,5 м. В качестве

дров лучше всего подходит ольха, дающая лучший аромат и выделяющая мало копоти.

Сначала уложите примерно до середины топки сухие дрова. После чего сверху в форме «V» уложите более мелкие дрова, уложите туда щепу и розжиг, а поверх них два более крупных полена (см. рис. на стр. 13). Растопочная закладка должна быть устроена таким образом, чтобы непосредственно розжиг происходил в задней части топки. Таким образом, пламя будет продвигаться по дровам в направлении сверху вниз и вперед. Это обеспечивает достаточный доступ кислорода в течение всего процесса, и в результате достигается более чистое горение с большим выделением тепла, чем при традиционном поджигании дров снизу.

Дополнительную закладку дров необходимо произвести, когда предыдущая закладка прогорит приблизительно наполовину, то есть через 20 – 30 минут после растопки. Во время подкладки дров каменка дымит сильнее обычного, однако, приблизительно через 10- 15 минут дым рассеивается. Так после последней закладки, можно прикрыть отдушину наполовину. Это способствует прогреванию стен.

Если последняя закладка уже сделана и прогорела до углей, необходимо поворошить угли и сгрести их на середину колосника с краев и из углов. При этом отдушину можно прикрыть до положения 1/4 (в зимнее время даже до положения 1/8), так как образование газов уже незначительное.

Когда уголь прогорел практически до конца, необходимо тщательно закрыть топочные дверцы (см. рисунок на обложке Инструкции), убрать древесный мусор с пола, открыть отдушину на половину, после чего вылить на каменку один-два литра воды (спустить первый пар с угаром). Первый пар сменяет воздух и сдувает остатки мелкого пепла между камнями. Через три минуты можно закрыть отдушину. Сауна готова к использованию.

СОВЕТЫ ПО ЭКСПЛУАТАЦИИ

КОЛОСНИКОВЫЕ РЕШЕТКИ И ЗОЛА

В каменке установлено две чугунные колосниковые решетки типа SVT D030. Колосниковые решетки подвергаются износу во время эксплуатации, появляются изгибы и разломы, поэтому время от времени их необходимо заменять.

Зольный ящик желательно опорожнять не позднее, чем когда он заполняется до половины. Зола никогда не должна соприкасаться с решеткой, так как из-за отсутствия вентиляции она может

расплавиться. Хранение золы и ее обработка может производиться только в невозгораемой таре с крышкой, так как в золе в течение целой недели могут оставаться тлеющие угли.

При эксплуатации сауны окно покрывается копотью. Его легко очистить при помощи светлого пепла и мокрой тряпки.

РАЗДРАЖЕНИЕ ГЛАЗ И ГОРЛА

Сырые дрова, недостаточная температура или недостаточная подача воздуха в топку может привести к накоплению смолистых веществ на камнях, появляется едкий чад, и начинает щипать глаза и горло.

При правильной эксплуатации каменки на нижней поверхности верхних камней нет копоти. Это означает, что камни нагрелись во время топки до красного каления, что препятствует скапливанию чадающих смоляных веществ на их поверхности.

ДВОЙНАЯ ОТДУШИНА

Если сауну по-черному часто используют в зимнее время, а само здание является достаточно герметичным, то период использования парилки можно легко увеличить с помощью двойной отдушины. Для этого используется древесная плита размером в проем отдушины. Плита с установленной на ней ручкой задвигается с внутренней стороны сауны до самого раздвижного люка отдушины, что позволяет достичь такого же эффекта, как при двойном остеклении.

В ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Растопка сауны по-черному – благородное искусство, которое можно освоить только на практике. Это замечательное умение принесет много радости всем посетителям Вашей сауны.